

Monitoring van de Sleedoornpage

Tekst:
Chris van Swaay

Heeft u ook zo'n hekel aan die lange winter, waarin u nooit eens lekker in het veld met vlinders bezig kunt zijn? Dan hebben wij de oplossing voor u.

Sinds 1990 wordt de vlinderstand in Nederland bijgehouden via het monitoring-project. We hebben inmiddels al een goed beeld van de ontwikkelingen bij veel dagvlinders. Maar een paar soorten blijven voor problemen zorgen, omdat ze als vlinder moeilijk te vinden of te tellen zijn. Het Heidegentiaanblauwtje kunnen we tegenwoordig goed volgen door het tellen van eitjes. Ook voor de Grote vuurvlinder zijn we met het tellen van rupsen op de goede weg. Maar voor de Sleedoornpage hadden we nog niets. En daar willen we nu verandering in brengen.

Eitjes zoeken

De Sleedoornpage kom je als vlinder niet snel tegen. Zelfs in Wageningen, waarvan

ven lang niet altijd sleedoorns te zijn. Allerlei andere verwante Prunus-soorten worden ook gebruikt, zoals pruim en kers.

De Sleedoornpage.
FOTO: A. SPRANG

Iedere winter hetzelfde stuk

Om mee te doen aan het monitoren van de Sleedoornpage hoeft u dus maar één keer per winter de eitjes te tellen. De tellingen moeten wel gebeuren voor de bloemknoppen verschijnen (eind februari soms al). Dat tellen hoeft niet per se in een stuk van een bepaalde grootte. Het meest handig is een 'logisch' herkenbare plek: een stuk van een park, een stuk van een sleedoornheg, een of meer tuinen, een boomgaard of een stuk openbaar groen begrensd door paden of wegen. Als maar iedere winter hetzelfde stuk geteld wordt zijn de tellingen prima bruikbaar om de veranderingen bij te houden. En omdat de Sleedoornpage zich de laatste jaren weer wat uitbreidt, kan dat tellen op steeds meer plekken.

Meedoen

Als u mee wil doen dan kan dat. Bel liefst voor Kerstmis met ons, dan sturen wij u alle informatie en telformulieren toe. Zodat u deze winter toch nog met vlinders aan de slag kunt.

De eitjes van de Sleedoornpage zijn in de winter makkelijk te vinden.

FOTO: HENKJAN KIEVIT

we zeker weten dat er een grote populatie zit, heb je geluk als je er één of twee ziet. De verborgen levenswijze van de volwassen vlinder is daar de oorzaak voor. De soort overwintert als ei. En deze eitjes zijn wel makkelijk te vinden als er geen bladeren of bloemen aan de struiken zitten. Ze zitten vooral in de oksels van twijgjes, meestal aan de zuidkant van de struik. En dat hoe-